

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Fest András ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Révész Zoltán jogtanácsos által képviselt Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal (1054 Budapest, Széchenyi u. 14.) alperes elleni erdőgazdálkodási bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010.február 18. napján kelt 24.K.22.465/2008/27. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 29. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 24.K.22.465/2008/27. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perksöltséget.

A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes tulajdonában áll a 044/1 helyrajzi számú 37 ha 269 m² térmértékű, 3L üzemtervi jelű ingatlan.

A 2008. március 3-án tartott helyszíni szemlén a terepi bejárás során megállapítást nyert, hogy az ingatlanon engedély nélküli fakitermelést végeztek. A visszamaradt állomány záródása 60 % felett maradt, összefüggő 0,5 ha-t meghaladó üres terület nem keletkezett, így az állományszerkezetben a kitermelés helyrehozhatatlan károsodást nem okozott. Az elsőfokú hatóság a

fatömeg-becslési jegyzőkönyvben a kitermelt famennyiséget 143,461 km³-ben rögzítette, majd határozatával a felperest az engedély nélküli fakitermelés miatt 1.434.610 forint erdőgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte. A határozat indokolásában kiemelte, hogy a felperesnek, mint tulajdonosnak felróható okból történt az engedély nélküli fakitermelés, ugyanis nem gondoskodott az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Evt.) 14. § /1/ bekezdés f/ pontjában előírtak szerint az erdő tőle elvárható módon történő őrzéséről. Az Evt. 13. § /1/ bekezdése értelmében a felperes erdőgazdálkodónak minősül, ekként erdőgazdálkodási bírság megfizetésére köteles.

A határozat elleni fellebbezés folytán eljáró alperes 2008. július 18. napján meghozott 04.4/668/1/2008. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozata indokolása szerint az Evt. végrehajtásáról szóló 29/1997.(IV.30.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 103. § /2/ bekezdése értelmében az erdőgazdálkodó a falopást haladéktalanul köteles lett volna az illetékes rendőri szerv és az erdészeti hatóság felé bejelenteni, a szóbeli értesítéssel e kötelezettségét nem merítette ki. A felperes maga is elismerte, hogy a kitermelés részben a tudtával történt (korona-törött, sérült fák kivágása).

Az alperes határozatát a felperes keresettel támadta, kérvén annak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, vitatva az összecszerűséget, sérelmezve az utóbbi alapját képező bruttó fatömegmennyiséget.

A megyei bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeképpen a keresetet alaposnak találta, ezért az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új határozat hozatalára kötelezte. A jogerős ítéletben az alapul szolgáló jogszabályi rendelkezések idézése mellett kiemelte, hogy az érintett erdőrészletben engedély nélküli fakitermelés történt, a felperes a lopás tényét írásban, bizonyítható módon a rendőrhatalóságnak, illetve az erdészeti hatóság felé nem jelentette be, és az általa végzett fakitermelés is engedély nélkül történt, ezért a bírság jogalapja fennáll.

Az aggálytalan és hiányosságoktól mentes igazságügyi szakértői véleményre alapozottan azonban azt állapította meg, hogy az elsőfokú hatóság a helyszíni szemlén a bírság alapját képező fatömeget pontatlanul határozta meg, annak tényleges mennyisége 107,38 m³ volt. A megismételt eljárás során a szakértő által kimunkáltakat, meghatározottakat kell figyelembe venni és ennek megfelelően meghatározni a bírság összegét.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a

megyei bíróság új eljárásra, valamint új határozat hozatalára utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. § /1/ bekezdésében és 221. § /1/ bekezdésében foglaltakat, ugyanis elmulasztotta megindokolni a megyei bíróság, hogy a kitermelt famennyiség meghatározásánál miért az igazságügyi szakértő és nem az erdészeti hatóság álláspontjára helyezkedett. Az erdészeti hatóság az igazságügyi szakértőtől korszerűbb mérési eszközt használt, amelynek eredménye így pontosabb. Az erdészeti hatóság mérésére közvetlenül a fakitermelést követően került sor, ekkor még az aljnövényzet a mérést nem zavarta. A szakértőnek azonban két vegetációs időszakkal később magas gazban kellett mérnie. Ezen túlmenően a szakértő szubjektív mérési módszere is pontatlanságot eredményezett. A megyei bíróság általános hivatkozása az alperes határozat hatályon kívül helyezésére alapot nem adhatott.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

Az alperes lényegében a bizonyítékok (szakvélemény) Pp. 206. § /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadta a felülvizsgálati kérelmében.

A Pp. 270. § /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Amennyiben a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, vagy okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja.

A megyei bíróság a perben szakértői bizonyítást folytatott le, a bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelésével rögzítette, hogy a perbeli erdőrészletben a kitermelt bruttó fatömeg kisebb, mint az elsőfokú hatóság fatömegbecslési jegyzőkönyvében rögzített mennyiség. Az alperesi képviselő nem volt elzárva attól, hogy az igazságügyi szakértő által tartott helyszíni szemlén jelen legyen, a szakértő által végzett mérésekre észrevételt tegyen, azt tartalmában kifogásolja. Önmagában az a körülmény, hogy az igazságügyi szakértő által használt mérőműszert a hatóságétól

pontatlanabbnak tartja, a szakvélemény megállapításait nem kérdőjelezheti meg.

A Legfelsőbb Bíróság az alperes érveit megvizsgálva arra az álláspontra helyezkedett, hogy a megyei bíróság a bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelésével, illetőleg a fentebb már részletezett hibáktól mentesen állapította meg a tényállást, azokról a Pp. 221. § /1/ bekezdésében foglaltak mentén ítélete indokolásában megfelelően számot adott.

A felperes által hivatkozott jogszabályokat a jogerős ítélet nem sértette meg, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta azzal, hogy abban a megyei bíróság az alperes személyét pontatlanul tüntette fel.

A Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes képvisellel felmerült perköltsége megfizetésére. A per tárgyi feljegyzési joga folytán lerovásra nem került eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentessége okán, figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakra, az állam viseli.

Budapest, 2011. április 11.

Dr.Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági írnok